

[Undervisningsministeren.]

energipolitiske planlægning. Lad mig straks tilføje, at disse to opgaver naturligvis, som det også blev understreget af handelsministeren, må løses i nært samarbejde.

Videre vil jeg gerne præcisere, at når vi i regeringen kan tilslutte os, at atomenergikommissionen erstattes af et organ med et andet sigte, så skal dette ikke tages som udtryk for, at regeringen har ændret sit syn på ønskeligheden af en hurtig beslutning om kernekraftværker, men vi anser det ligesom de radikale og SF og mange andre for overordentlig ønskeligt, om alle bestående muligheder for at styrke vores energiforsyningssituation tages op til overvejelse, og at de fornødne ressourcer sættes ind på at gennemprøve dem og få det deraf følgende teknologiske udviklingsarbejde fremmet.

Der foreligger formentlig muligheder for økonomisk udnyttelse af vind- og solenergi, men der kan ad disse kanaler næppe blive tale om mere end forholdsvis begrænsede bidrag til dækning af det danske samfunds samlede energiforsyning. Disse bidrag har imidlertid den særlige værdi, at de ikke beror på løbende tilførsler fra udlandet, ligesom de miljømæssigt er mindre belastende end de andre energikilder. Vi er som sagt meget positive over for, at der ydes en indsats på disse og en række andre felter, samtidig med at den for anvendelsen af atomkraft nødvendige indsats videreføres.

Lad mig til slut sige med speciel adresse til det radikale lovforslag, at jeg ikke opfatter den energipolitiske situation sådan, at vi nu som det første skal planlægge og igangsætte forskning og udredningsarbejde, derefter opstille alternative planer for fremtiden og, når det engang ad åre foreligger, så genoptage debatten om ja eller nej til atomkraft. Det ville være letsindigt at skyde problemerne fra os på den måde. Vel er det rigtigt, at beslutningen om atomkraft må baseres på en samlet opfattelse af vor energipolitiske situation og fremtidsmuligheder. Man kan med lige så stor ret sige, at en prioritering af forskningsopgaverne på dette felt forudsætter en afklaring af hovedlinjerne i vor energipolitik.

Regeringen vil derfor, som det fremgik af handelsministerens indlæg, så hurtigt som muligt komme med oplæg vedrørende den

samlede energipolitik og fremsætte sine forslag om tilrettelæggelsen af den samlede energiforskning.

Erik Holst (S):

Socialdemokratiet er glad for at se disse to forslag. Vi er glade for de intentioner, der ligger bag dem, og vi er glade, fordi de to involverede ministre er positivt indstillet over for ideerne og tankerne bag forslagene.

Jeg skal ganske kort kommentere det første forslag, om forskning og udviklingsprojekter vedrørende alternative energikilder.

Det er helt oplagt, at det er nødvendigt at øge forskningen i vind- og solenergi, og det er lige så oplagt, at vi ikke kan forvente store investeringer på disse områder fra det, vi må kalde de normale eller de hidtidige råenergileverandører, og hermed tænker jeg navnlig på de store olieselskaber. Der er jo ikke i vind- og i solenergi nogen som helst leverance af råenergi.

Vi har kigget lidt på bemærkningerne til forslaget og er måske lidt forbavset over den generøsitet, der udvises fra SF's side, idet der står: „.en fordobling af de midler, der udbetales gennem forskningsrådene. . .“ Jeg havde nær sagt som gammel forskningsmand: ak ja, kunne vi blot nå til, at disse midler blev anerkendt som værende af så stor vigtighed, at de skulle fordobles. Jeg tror imidlertid, det bliver svært at få dem fordoblet, men jeg tror i og for sig ikke, det bliver svært at få nogle af folketingets medlemmer til at gå ind på tanken om at øge forskningen og vor viden om mulighederne vedrørende vind- og solenergi. Måske skulle vi blot ikke afgrænse det til sol og vind, men gå videre til andre alternative energiformer.

Det radikale forslag om en energikommission ser jeg som en fortsættelse af atomenergikommissionens, jeg havde nær sagt kommissorium, da den startede. Ligesom det var rigtigt at lave en atomenergikommission i 1955, hvor perspektiverne for atomenergikommissionens arbejde, nemlig den fredelige udnyttelse til samfundets tarv, var meget langsigtede, og de var måske nok vage og usikre, således at vi i dag må sige, at atomenergikommissionen har ydet en ganske betragtelig indsats på baggrund af det, der dengang var formålet, så må vi i dag sige, at en kommission om energispørgsmål formo-